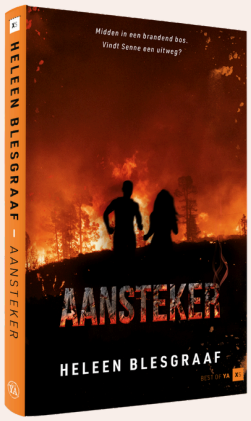

Over het boek

Kennismakingsles

Lees dit eerst

Deze les maak je kennis met het boek **Aansteker**. Je leest de flaptekst, de proloog en doet voorspellingen over de inhoud van het verhaal.

Flaptekst

Lees de flaptekst:

Senne heeft het bij zijn ouders verbruid door zich niet aan hun regels te houden. In de zomervakantie mag hij nog wel naar de camping van zijn oom en tante in Spanje om te helpen. Daar moet hij een appartement delen met zijn nichtje Mia. Zij zit totaal niet te wachten op de komst van haar neef.

Wanneer Senne in Spanje arriveert, blijkt de camping volledig verlaten. Geen gasten, geen oom en tante... Iedereen lijkt halsoverkop vertrokken. Wat is hier aan de hand?

Aansteker is een spannend verhaal over hoe een zomerbaantje in Spanje kan uitmonden in een zoektocht naar een gewiekste pyromaan en over hoe je kunt overleven onder extreme omstandigheden.

Ken je deze woorden?

verbruid = verpest. Senne's ouders zijn niet blij met hem.

halsoverkop = plotseling. Iedereen is heel snel weggegaan.

gewiekst = sluw.

pyromaan = Iemand die heel graag brand sticht.

Wat voor boek is dit?

Kijk naar **Aansteker**. Bekijk de kaft en blader door het boek. Denk aan de flaptekst. Welke woorden passen volgens jou bij dit boek? Omcirkel ze:

1. **dun boek** *of* **dik boek**
2. **romantiek** *of* **spanning**
3. **moeilijk** *of* **makkelijk**
4. **fantasie** *en/of* **realistisch**
5. **jongen als hoofdpersoon** *en/of* **meisje als hoofdpersoon**
6. **korte hoofdstukken** *of* **lange hoofdstukken**

De proloog

Een proloog is een eerste hoofdstuk in een boek, dat vaak een spannend moment laat zien dat later in het verhaal gebeurt. **Lees nu de proloog van Aansteker (bladzijde 5 & 6)**

De auteur schrijft een proloog om lezers nieuwsgierig te maken. **Noem twee dingen waar de proloog van Aansteker je nieuwsgierig naar maakt.**

1.

2.

Jouw voorspellingen

Wat denk je dat er in Aansteker gaat gebeuren?

1. Ik denk dat ...

omdat ...

2. Ik denk dat ...

omdat ...

De proloog

SENNE

De rookwolk is zo gigantisch dat ik de zee niet meer kan zien. Hijgend blijf ik op de bergtop staan. Mijn keel schuurt, mijn verzwikte enkel klopt pijnlijk en roetdeeltjes asfalteren mijn longen. In de verte zie ik helikopters de brand blussen, maar ze zoeken niet naar verdwaalde hardlopers in de bergen.

Ik kan niet meer.

Het vuur is overal. Via het dal jaagt het als een allesverslindend monster verder en omsingelt de berg waar ik op sta. Er is nog een smalle doorgang naar het dorp, maar de brand zal die plek eerder bereiken dan ik. Al zou ik rennen op mijn allersnelst, al zou er een vlak pad zijn, met deze wind reist vuur sneller dan een mens.

Ik moet doorgaan. De bomen om me heen zullen fikken als aanmaak-blokjes.

Ik begin weer te rennen over het kronkelige pad vol brandnetels. Bij elke stap zie ik een gezichtsloze figuur voor me, de pyromaan die al weken wordt gezocht door de politie en die deze bosbrand ongetwijfeld heeft aangestoken. Een moordenaar.

Mijn moordenaar, als ik dit niet overleef.

De haat voor de brandstichter geeft me de kracht om de pijn in mijn enkel te verbijten en om te versnellen. Ik ren bergaf, langs een steile afgrond zonder vaart te minderen. Ik spring over brede boomwortels die het pad doorkruisen. De begroeiing wordt nauwer en braamstruiken striemen langs mijn benen.

Het pad leidt nu dieper het bos in, precies een andere kant op dan ik zou willen en de paniek beneemt me de adem. Ik ken deze weg niet, misschien ren ik mezelf klem. Maar ik heb geen keus, ga verder en na honderd meter maakt de weg gelukkig een flauwe bocht naar rechts. Het wordt lichter en dan stap ik op een open grasvlakte.

Het vuur is hier al.

Het raast laag bij de grond, trekt een brandende grens over de hele breedte van het grasveld.

En dan zie ik haar. Haar rok wappert in de wind, haar haren waaien op. Met een brandende tak strijkt ze langs het gras, laat de gele sprieten vlam vatten. Terwijl ik toekijk, duwt ze haar fakkel tegen een paar lage planten die meteen ontbranden.

Mijn brein weigert het te geloven.

Dat zij het is.

Alle pijn is vergeten, alle wanhoop verdampt. Ik ren naar haar toe en stort me met een rauwe brul boven op haar.